

Motion till riksdagen

1989/90:Ju237

av Erkki Tammenoksa (s)

Polisen i Stockholm

Jag har redan tidigare understrukit behoven av att satsa på kvarterspolisverksamhet genom omfördelningar inom polisen. Prop. 1989/90:100 bilaga 15 innehåller oklara budskap när det gäller detta.

Rikspolisstyrelsen har ett avgörande inflytande över hur resurserna fördelas. Men också regeringens och riksdagens uttryckta vilja är av stor betydelse i detta sammanhang.

I årets budgetproposition, bilaga 15, s. 94 sägs "planeras en större andel av resurserna komma att tas i anspråk inom de direkta polisoperativa områdena". Detta kan tolkas som att den brottsförebyggande verksamheten får sitta emellan.

Propositionen understryker vikten av ett fördjupat samarbete mellan polis, skola, socialtjänst och med folkrörelser och andra organisationer som är engagerade i ungdomsfrågor. De brottsförebyggande ansträngningarna bör inriktas på ungdomar i riskzonen för kriminalitet. Vidare sägs: "trots det ansträngda personalläget bör polismyndigheterna vidta särskilda åtgärder för att öka områdes- och kvarterspolisverksamheten." Detta verkar bra. Några närmare anvisningar om hur exempelvis alla vakanta kvarterspolitistjänster skall kunna besättas ges emellertid inte. Tvärtom kan man, mot bakgrund av att många sådana tjänster är obesatta, fundera över vad medgivandet att löneomedel för vakanta tjänster får tas i anspråk "för att förstärka den administrativa kapaciteten", innebär. Det bör klargöras att vakanta kvarterspolitistjänster inte skall användas på detta sätt. Tvärtom behövs det speciella åtgärder för att göra just kvarterspolitistjänster attraktivare. Rikspolisstyrelsen har tillgång till en fullständig information över såväl utbildningssituation som polisernas arbetsmarknad. Härigenom skulle rikspolisstyrelsen med mycket hög precision kunna bedöma personalsituationen framöver med hänsyn till olika tänkbara situationer. Rikspolisstyrelsen bör därför se till att snarast förbättra den arbetsmarknadsplanering för sin verksamhet som är nödvändig.

I propositionen understryks också värdet av reformeringen av polisverksamheten. Inriktningen mot vidgat självbestämmande för de lokala myndigheterna har i hög grad främjat utvecklingsarbetet på lokal nivå mot en ökad effektivitet inom polisen. Detta är utmärkt. Nu gäller det dock att gå vidare. Inom storstadsområdena är fortfarande de enskilda polisdistrikten stora som normala polisdistrikt.

Ett direkt och radikalt sätt att komma vidare är att inleda försöksverksamhet inom något eller några sådana storstadsdistrikt. En demokratiskt utsedd styrelse med delegerat budgetansvar och målstyrning av fältverksamhetens inriktning är några sådana initiativ som kunde prövas. En delegering av polisstyrelsens uppgifter och ökade befogenheter för polisledningen på mindre enheter är också viktiga att pröva och utvärdera. En sådan försöksverksamhet borde exempelvis kunna ske inom Skärholmens polisdistrikt. Försöksverksamheten borde kunna inledas 1991.

Sammanfattningsvis anser jag att:

- behovet av kvarterspoliser bör uppmärksammas särskilt med avseende på vakanser
- det behövs bättre arbetsmarknadsprognoser för polisverksamheten
- en försöksverksamhet avseende polisenheten i Skärholmen (Stockholm) bör genomföras med start 1991

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om polisverksamheten i huvudstaden.

Stockholm den 25 januari 1990

Erkki Tammenoksa (s)